FREE CINEMA 32

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

BARBARA, LASS MICH NICHT ALLEIN.

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

BARBARA

ΑΣΤΕΡΙΞ & ΟΒΕΛΙΞ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Ο ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ LAZHAR

MEET MR. KLEIN

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

CLICK

18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

FREE CINEMA

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #32
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Άγγελος Μαύρου
Παναγιώτης Παναγόπουλος
Ιωάννα Παπαγεωργίου

FOLLOW US ON

© 2012 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

EDITORIAL 32

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Θα έπρεπε να μας προβληματίζουν χειρότερα πράγματα, που βιώνουμε καθημερινά, από μια τυχάρπαστη παράσταση την οποία όσοι βρίσκονταν έξω από το θέατρο και κραύγαζαν υπέρ ή εναντίον της, προφανέστατα, **δεν** είχαν παρακολουθήσει, ή μια λογοκριμένη σκηνή δευτερολέπτων από μια τηλεοπτική σειρά, κρούσμα που, επίσης προφανώς, ανακάλυψαν πρώτα εκείνοι που είχαν «κατεβάσει» (παρανομώντας) το επεισόδιο από το 2010 (!), κιόλας. Αυτό που λέμε «να ζεις το σήμερα»...

Ειλικρινά, κουράστηκα ν' ακούω για το κάθε πολιτισμικό «σοκ» ενάντια στην Τέχνη και την ελευθερία μας αυτές τις μέρες. Η παράσταση «Corpus Christi» εξακολουθεί να παίζεται και όποιος θέλει, μπορεί να την παρακολουθήσει, παρά τα όποια εμπόδια στην είσοδο. Και ολόκληρο το επεισόδιο του «Downton Abbey» μπορείς να το δεις με χίλιους δύο τρόπους και να τη χέσεις και την ΕΡΤ και τους φωστήρες της. Ένα στερεοτυπικό και μόνιμο σε τούτη τη χώρα déjà vu είναι όλα αυτά και απορώ με τους «ευαίσθητους» συμπολίτες μου, που, αν μη τι άλλο, πάσχουν από αμνησία (ιστορικά αποδεδειγμένο). Από τον «Τελευταίο Πειρασμό» του Σκορσέζε (που **πραγματικά** απαγορεύτηκε) μέχρι τα πρόστιμα για το περίφημο φιλί του Παπακαλιάτη, και πλείστα όσα παρόμοια παραδείγματα, η χώρα μαστίζεται από τον ίδιο καθυστερημένο συντηρητισμό που, συμπτωματικά, περιστρέφεται **πάντοτε** γύρω από τη θρησκευτική προσβολή ή τη δημόσια προβολή του ομοφυλοφιλικού ενστίκτου. Υποθέτω πως ακόμη και μετά από μια πυρηνική καταστροφή, θα εξακολουθούν να υπάρχουν θεούσες με σταυρούς και θιγόμενοι gay στην Ελλάδα. Η ίδια η χώρα, πάλι, ουχί.

Στο πλαίσιο των κοσμογονικών εξελίξεων που αφορούν τον πολιτισμό και τη διάδοσή του στο Τουρκμενιστ... ουπς, στην πατρίδα μας, ήθελα να πω, ο Θεός αγάπησε το «Χαβιάρι» τού κυρίου Σμαραγδή εισπρακτικώς, χαρίζοντάς του ένα καλό εμπορικό άνοιγμα (αναλογικά, ουχί για πανηγύρια). Και κανείς δε διαδήλωσε ή διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό.

Ηλίας Φραγκούλης

BARBARA (2012)

★★½☆☆

Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Κρίστιαν Πέτσολντ

Καστ
Νίνα Χος,
Ρόναλντ Τσέρφελντ,
Ράινερ Μποκ,
Γιάσνα Φρίτσι Μπάουερ

Διάρκεια
105'

Διανομή
SEVEN FILMS / ΣΠΕΝΤΖΟΣ

του Παναγιώτη Παναγόπουλου

Ανατολικογερμανίδα γιατρός μετατίθεται δυσμενώς σε επαρχιακό νοσοκομείο, όπου πίσω από τα χαμόγελα των συναδέλφων ίσως κρύβεται ένας πληροφοριοδότης της Στάζι. Η Μπάρμπαρα σχεδιάζει να αποδράσει στη Δύση, αλλά, εν τω μεταξύ, είναι αρκετά επαγγελματίας ώστε να φροντίζει τους ασθενείς της και να ενδιαφέρεται για εκείνους, κυρίως για μια έφηβη έγκυο.

Σε έναν λαό διχασμένο για δεκαετίες όπως οι Γερμανοί, η περίοδος της επανένωσης είναι φυσικό να εξακολουθεί να εξετάζει ιστορίες από το τραυματικό παρελθόν. Οι «Ζωές των Άλλων» είναι το πιο προφανές παράδειγμα αυτής της θεματολογίας, ταινία που όπως φαίνεται έχει επηρεάσει την κινηματογραφική παραγωγή της χώρας. Η «Barbara», ωστόσο, αν και κινείται στην ίδια θεματική, κρατά αποστάσεις από το θρίλερ. Είναι περισσότερο το πορτρέτο της κεντρικής ηρωίδας, που αφήνει λίγα πράγματα να φανούν κάτω από το - κυρίως - ψυχρό της πρόσωπο, το οποίο δεν επιτρέπει εύκολα να γίνουν εμφανείς οι αντιδράσεις της και, ακόμη περισσότερο, οι αδυναμίες της.

Ένα κάλυμμα μυστικοπάθειας σκεπάζει τις πράξεις όλων και η ταινία ακολουθεί την ίδια πρακτική. Καταλαβαίνουμε ότι η δυσμενής μετάθεση της γιατρού Μπάρμπαρα γίνεται σαν τιμωρία για κάτι που έκανε, χωρίς να μαθαίνουμε τις λεπτομέρειες. Όταν φτάσει στο επαρχιακό νοσοκομείο, η επιφυλακτική της στάση δε θα βοηθήσει ιδιαιτέρως να μειωθεί η απόσταση ανάμεσα στην ίδια και τους άλλους γιατρούς. Με τα μάτια της Στάζι να βρίσκονται παντού και με το ενδεχόμενο ο οποιοσδήποτε να είναι πληροφοριοδότης, η Μπάρμπαρα έχει υψώσει έναν νοητό τοίχο στην επικοινωνία με τους άλλους.

Εκείνος που επιχειρεί να ρίξει τον τοίχο είναι ο Αντρέ, ένας συνάδελφός της γιατρός, το καλοσυνάτο χαμόγελο του

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Νοσοκόμα, λέει, που τρώει δυσμενή και τη χώνουν σε νοσοκομείο της επαρχίας. Πίσω, μαρή Μέρκελ! Μπούκοτάζ στα γερμανικά προϊόντα!

οποίου αφήνει να εννοηθεί ότι ενδιαφέρεται περισσότερο για αυτήν. Το μυαλό της Μπάρμπαρα, όμως, βρίσκεται αλλού. Στο σχέδιό της να αποδράσει και να ζήσει με τον Δυτικογερμανό φίλο της στη Δανία. Αυτό το σχέδιο της φυγής είναι που της δίνει δύναμη, όταν απογοητεύεται από τις διαρκείς έρευνες της Στάζι. Αυτό, όπως και η φροντίδα της για μια έφηβη έγκυο, κρατούμενη σε ένα στρατόπεδο εργασίας «ατίθασων» νέων.

Η «Barbara» είναι η πέμπτη συνεργασία του Κρίστιαν Πέτσολντ με τη Νίνα Χος και η κοινή γλώσσα που έχουν αναπτύξει είναι εμφανής στην ερμηνεία της, η οποία «ρέει» απολύτως φυσικά. Ελάχιστα πλάνα της ταινίας δεν έχουν το πρόσωπό της και, παρά τη διαρκή παρουσία της και το γεγονός ότι η χαμηλότονη ερμηνεία της δεν έχει δραματικές εκρήξεις, καταφέρνει να παραμένει συναρπαστική. Η επιλογή του Πέτσολντ, όμως, να διατηρεί τον ίδιο τόνο σε όλη σχεδόν τη διάρκεια της «Barbara», μοιραία, οδηγεί την ταινία σε κύκλους γύρω από τον εαυτό της.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Αν φαντάζεσαι την «Barbara» σαν ηρωίδα σε θρίλερ δράσης που προσπαθεί να αποδράσει από την κακή Στάζι, έχασες. Αν σε ενδιαφέρει να δεις πορτρέτο χαρακτήρα, θα παρακολουθήσεις τουλάχιστον μια πολύ καλή ερμηνεία.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

FOLLOW

FREE CINEMA

You Tube

ΑΣΤΕΡΙΞ & ΟΒΕΛΙΞ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ (2012)

(ASTÉRIX ET OBÉLIX: AU SERVICE DE SA MAJESTÉ)

★★☆☆☆

Είδος
Κωμική Περιπέτεια

Σκηνοθεσία
Λοράν Τιράρ

Καστ
Εντουάρ Μπερ,
Ζεράρ Ντεπαρντιέ,
Γκιγιόμ Γκαγιέν,
Φαμπρίς Λουσινί,
Βανσάν Λακόστ,
Κατρίν Ντενέβ,
Βαλερί Λεμερσιέ

Διάρκεια
109'

Διανομή
ODEON

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★☆☆

Ξέρεις. Αστερίξ και Οβελίξ. Είναι και 3D. Άμα αντέχεις τη γαλλικουριά, τον έχει το χαβαλέ του, ας όψεται το κομιξάκι. Τη Ντενέβ τη σηκώσανε όπως ήτανε στο «Χαβιάρι» και της είπανε να κάνει και πάλι το ροφό. Ωραία δουλειά.

του Άγγελου Μαύρου

Οι Ρωμαίοι φτάνουν με πλοία ως την Αλβιώνα πολιορκώντας τη Μεγαλειότατη, η οποία στέλνει έμπιστο για σωτήριο μαγικό φίλτρο στο μικρό γαλατικό χωριό που αντιστέκεται αιωνίως. Οι Αστερίξ και Οβελίξ, που «σέρνουν» χυμαδιό hipster, πάνε Αγγλία, παθαίνουν... πλάκα με τις ντόπιες, τους την πέφτουν απ' τον Καίσαρα φερτοί οι Νορμανδοί, ο απεσταλμένος είναι υπέρ το δέον τζέντλεμαν με hot αρραβωνιάρα, θα απωλέσουν βαρέλι με ελιξίριο. Το' χουν;

Oui, μπορεί και να είναι το καλύτερο ως τώρα 35mm album του comic. Αλλά και αν (εν πολλοίς ρίχνοντας σέκο το αγριογούρουνο της μπαλαφάρας των προηγούμενων ταινιών τού απόλυτου φραντσέζικου franchise) το sequel κακό δεν τρίτωσε, δεν έχει πέσει στη μαρμίτα που σε κάνει για μιάμιση ώρα νταβραντισμένα ιλαρό ούτε αυτό το δραματουργικά όχι ανίσχυρο mash-up δύο τευχών των Γκοσινί και Ουντερζό. Όπου ο auteur - Πανοραμίξ των «Ο Μικρός Νικόλας» και «Μολιέρος» (υπόγεια παρόντα και τα δύο εδώ) λέει «Ave moi!» σε μία κωμωδία τριβών πολιτισμικού κλου επ' αφορμή εκ νέου χαλάστρας σε επίθεση εχθρού και ντραβάλων διδαγμάτων αυτοεκπλήρωσης / αλληλεγγύης / «βγάλ' το από μέσα σου» στις συνιστώσες άνδρωσης νεολαίου, αποστολής κι ερωτικής επιθυμίας, αντιστοίχως.

Τα τρία κατεξοχήν μεταμοντέρνων αναχρονισμών επιθεωρησιακά σκετς του ΣΔΟΕ, της ψυχανάλυσης και του λαθρομετανάστη (διαρκείας και σε δόσεις, το τελευταίο «περνάει» μήνυμα), χωρίς να είναι Κακοφωνίξ, δίνουν μια κρυάδα, όμως, σίγουρα ο ουρανός πέφτει στο κεφάλι του - ... παλιού Άγκι - Ιντεφίξ που δεν περνάει τη Μάγχη του ημιώρου, των δύο πειρατικών ναυαγίων (τω όντι) στην απόξω, των γελαδερά sui generis ως ίντριγκα και ύφος καρέ των Βόρειων άφοβων βαρβάρων και, κυρίως, του μπουρ μπουρ συν ευτραπέλων μπουρλέσκ, που οι λεγεώνες καρτουνίστικων γκαγκ

απωθούν στο φλεγματικά déjà vu Ηνωμένο Βασίλειο καταστάσεων - με Eurotunnel θυμηδίας την ιδιοσυγκρασιακή διελκυστίνδα πειραγμάτων των δύο σε άσπονδη γειτνίαση λαών.

Αυτοί που έχουν με το μέρος τους τους θεούς είναι η ποικιλία μενίρ εικαστικών που βγάζουν μάτι από ένα ματς rugby ως τη... Λέστερ Σκουέαρ, το δρυιδικό «Εύρηκα!» του τέιου και η ανακήρυξή του ως εθνικού ποτού του νησιού, η σκηνή βασανιστήριου αντι-ταχύρρυθμου savoir vivre, ο συμμαχικά διμερής θρίαμβος feel good, ψυχάρας και γούτσου γούτσου της κορύφωσης «Survivor» και, εκτός του Μπερ που... «κλωτσάει» οπτικά, η βρετανικών αξάν (!) διανομή: Αγνώριστοι οι Μπουν - Ζουνιό, στο αξιόπιστο οχυρό τους οι Ντεπαρντιέ - Ντενέβ - Λουσινί - Λανέρ, νέο καμάρι της Comedie Francaise ο Γκαγιέν και των ενζενί η ΛεΜπον, απλώς απολαυστική η (αναφερόμενη στη Μάγκι Σμιθ) Λεμερσιέ.

Οι Αστερίξ και Οβελίξ στη Βρετανία, όμως, ξανά δεν είναι όλα τα λεφτ..., pardon, όλοι οι σηστέρτιοι. Ξέρω. Demi αστείο. Όπως και η ταινία, μα τον Τουτάτη...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Ami της κινηματογραφικής σειράς και connoisseur του χάρτινου οροσήμου, εδώ είσαι. Ούτε το ένα ούτε το άλλο; Το εν προκειμένω πενάκι κρύβει και σουρπρίζ - αλλά επουδενί θα κάνεις νέο συκώτι.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

Ο ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ LAZHAR (2011)

(MONSIEUR LAZHAR)

★★☆☆☆

Είδος
Κοινωνικό Δράμα

Σκηνοθεσία
Φιλίπ Φαλαρντό

Καστ
Μοχάμεντ Φελάγκ,
Σοφί Νελίς,
Εμιλιάν Νερόν

Διάρκεια
94'

Διανομή
STRADA FILMS

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Ένας κατατρεγμένος στην πατρίδα του Αλγερινός βρίσκει καταφύγιο στον Καναδά, ως δάσκαλος μιας τάξης παιδιών, στοιχειωμένων από την αιφνίδια αυτοκτονία της προηγούμενης δασκάλας τους.

Αν το σινεμά έκανε τώρα τα πρώτα του βήματα. Αν δεν είχαν προ-υπάρξει, μικρά ή μεγαλύτερα κινηματογραφικά διαμάντια σαν τα «Στον Κύριό μας με Αγάπη», «Ο Κύκλος των Χαμένων Ποιητών», «Ασυμβίβαστη Γενιά», «Τα Παιδιά της Χορωδίας» και «Ανάμεσα στους Τοίχους», τότε, ίσως, αυτή η καναδέζικη, υποψήφια για το ξενόγλωσσο Όσκαρ ταινία όχι μόνο να είχε λόγο ύπαρξης, αλλά και να θεωρούνταν σπουδαία. Επειδή, όμως, βρισκόμαστε εν έτει 2012 και κουβαλάμε στο συλλογικό θυμικό περισσότερα από 100 χρόνια κινηματογραφικής Ιστορίας (ζωή να' χει), οφείλουμε να είμαστε αυστηροί.

Όχι κυνικοί ή ειρωνικοί, αλλά ακριβοδίκαιοι και ψύχραιμοι. Έτσι, δεν αρνούμαι πως αυτός ο «Κύριος Lazhar», με την καταπληκτική (από κάθε άποψη, σκηνοθετική και σεναριακή) αρχή, χωρίς πολλά λόγια ή τυμπανοκρουσίες διδακτισμού, είναι αδιαμφισβήτητα τρυφερός στο ξεδίπλωμα τής (λυτρωτικής) σχέσης μεταξύ δασκάλου και μαθητών, που υποστηρίζουν αλλήλους και θεραπεύουν ο ένας τις πληγές του άλλου, στη μάχη τους με την απώλεια. Ούτε μπορώ να κλείσω τα μάτια στην εύστοχα λιτή σκηνοθεσία του Φαλαρντό και στις ευαίσθητες ερμηνείες από σύσσωμο το καστ (αλλά ιδιαίτερα - τι έκπληξη! - από τους πιτσιρικάδες), που συνδράμουν τα μέγιστα στο τελικό αποτέλεσμα, οπλίζοντάς το με γόνιμο ρεαλισμό.

Ωστόσο, μου είναι αδύνατον να μην παραπονεθώ για την αποσπασματικότητα της αφήγησης (σε ατάκτως ερριμμένα, βουβά ή μη ιντερλούδια, ενημερωνόμαστε για τις προσωπικές στιγμές του δασκάλου, το τραγικό παρελθόν ή τις ρομαντικές

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

★★★★★

Πάει ένας από την Αλγερία στον Καναδά και κάνει το δάσκαλο σε κάτι παιδάκια που φάγανε φρίκη επειδή η προηγούμενη που είχανε κρεμάστηκε. Είναι σα να σου λέει τη μοίρα σου η ιστορία...

απόπειρες, τη ρουτίνα κάποιων συνεργατών του, καθώς και ψήγματα της εξωσχολικής ζωής των μαθητών), που ξεχαρβαλώνει το σύνολο, στερώντας του επίκεντρο και ειδικό βάρος: τελικά, σε τι γινόμαστε μάρτυρες; Σε ένα δράμα για τη - μόνο φαινομενικά - αθώα σχολική πραγματικότητα ή για την - επίσης μόνο φαινομενικά - συναρπαστική μεταναστευτική πραγματικότητα; Ή μήπως για τα βάσανα των σύγχρονων δασκάλων; Ή για την εξωφρενική δυσλειτουργία του καναδικού κράτους; Ουφ! Αυτή η τελευταία ερώτηση προκαλείται μοιραία από την απίθανη αποκάλυψη - λίγο πριν το (ναι, κι όμως, υπάρχουν και αυτά) προβλέψιμα, εκβιαστικά ατακτοποίητο, ρεαλιστικό και καλά un-happy end - τόσο της αληθινής επαγγελματικής ταυτότητας του κύριου Λαζάρ, όσο και της κατάστασής του ως μη μόνιμου κατοίκου, αν και προσλήφθηκε κανονικά. Αν είναι τόσο εύκολο να πλαστογραφήσεις επίσημα έγγραφα για να πιάσεις δουλειά όπου γουστάρεις στον Καναδά, η Ελλάδα της κρίσης θα είχε αδειάσει μέχρι να πεις «Κύριε, κύριε!».

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ;

Τσάκω τον έλεγχο να της βάλεις... δύο! Όχι γιατί είναι κακή ταινία, αλλά γιατί... τα λέει παπαγαλία. Άσε, στα έχουν πει πολλές άλλες, πολύ καλύτερα από αυτή.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΟΛΟΣ Ο ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

CLICK